

vino celo leto v hlevu redili. Naj se nam prepovejo drevesa, ki že rastejo in ki se še nasaditi mislijo, sekat — s čem bomo kurili, ker nam derv primanjkuje? Al ne veste, da tudi mi Krašovci teško izhajamo, in da marsikteri komaj čaka, da mu kaj derv priraste, da jih prodá in svojim dolžnostim in potrebam zadosti. Ako hočete tedaj Kras pogojsditi, morate nam Krašovcem saj nekoliko let pićo za živino in derva za domačo kurjavo podeliti, da ne bomo pasli in mladih drevés sekali. Za pićo in derva pa je denarjev treba — kdo jih bo dal?

Podam Vam o ti priliki opis naše Komenske fare: V sredi cele fare, kakor kloča pri svojih piščetih se razprostira Komen, h kjer se štejejo manjši okrajne Mali dol, Tomačovica, Vočjigrad, kjer je več prav umetnih kamnarjev; eno četert ure od Komna je Suta. Cerkev tukajšna sv. Tilna je prav umetno zidana, pravijo, da je malo tacih v našem cesarstvu, ker tudi popotni jo radi obiskujejo. Eno dobro uro od Komna je Pliskovica, ktera obseže majhno vas Kosovela; tū se prideluje prav dobro črno vino. Ne delječ od tod je Veliki dol, in pol ure od Komna je lepa vas Goreanska, kjer so tudi dobre Kraške vina doma, in ki ima okrajne Berje in Klanc. Pol dobre ure od tod je na griču Vojšica. Tri četert ure od tod je Lipa vas, in pol majhne ure od tod je Škerbina z okrajno Rubija. Tū sem pridejo večkrat laški kamnarji, kjer je prav lep čern kamen, skerlo, domá. — Po tukajšnjih hribih je mnogo jam, kjer se najde kapnik (Tropfstein), kakor v Lipevneku, Šunki itd. Nar strašnejši je na Komenski gmajni, imenovana „jama na Komenskeki“. Ena uro od tukaj je Gabrovica, pol ure od Gabrovice pa je vas Kobilja glava z okrajno Tupalče.

Franc Bunc.

Dostavek vredništva. Pričujoči dopis je prejela kmetijska družba v Ljubljani, ki ga je izročila Novičam v natis s sledenčim dostavkom: „V občnih napravah je treba posluševati vse mnenja in misli, ker le tako se razjasnijo vse dotedne zadeve. Gosp. pisatelj želi od ene strani in za dobro in potrebitno spozna, da se Kras zasadí z drevjem, — ed druge strani pa misli, da se to ne bo dalo doversiti brez zgube živinske piće in derv. Verjetno je, da je gosp. pisatelj oglašnik mnogih svojih rojakov, ki so z njim edinih misel. Treba je tedaj, da v prid tisti važni napravi, ki se bo pečala z obdelovanjem Primorskega in Krajnskega Krasa, se povič pové: da ptui, ki Krasa ne poznajo, ne bojo imeli z njim opraviti, ampak sami domači in taki, ki na Krasu živé in ga na vse strani dobro poznajo; drugič: da pod pogojsdevanjem Krasa se ne zapopade to, da ima celi Kras gozd postati in mahoma brez vsega reda, razločka in prevdarka. Kaj tacega bi noben pameten ne poterdel. Zato pa, da se krivim mislim v okom pride, je bolje prihodnje početje obdelovanje Krasa (Karstcultivirung), kakor edino le pogojsdevanje Krasa (Karstbewaldung) imenovati, kakor je tudi poslednji zbor v Postojni to modro sklenil. Da se na Krasu dá veliko zboljšati in veliko z novega vstvariti, bo vsak ondašnjih prebivacev poterdel, — da se pa dá tako obširno delo s podporo države in domačega združtva izpeljati, je menda tudi jasno kot beli dan; se vé pa, da je na pridnem vdeležtvu samih domačih posestnikov nar več ležeče, da bo vsak po svoji moći pomagal doveršiti sebi samemu koristno početje.“

„Dragi Krašovci! poglejte na Ljubljansko močirje, 32.000 oralov veliko — kakošno je bilo še leta 1826 in kakošno je sedaj! Kolikšna rodovitnost je sedaj tam, kjer je pred malo leti čisto mah bil! In kdo je tū nov svet vstvaril? Družba iskrenih mož, cesarska pripomoč in podpora dotednih so-

sesk. Kratkovidni ljudje so zasmehovali iz začetka perve dela in se norca delali iz rajnega Hradeckoga, — ali malo let je preteklo in spoznali so hvaležno, kaj nevtrudljiva pridnost premore! Naj vam bo Ljubljansko močirje, 3 nemške milje obširno, izgled in spodbadek!“

Slovanski popotnik.

* Verloprični učitelj And. Praprotnik bo izdal pripovesti in pesmice za mladino pod naslovom: „Cvetličice za slovensko mladino“.

* Kersanski mladeneč ali ogledalo po božnega življenja za mladost je prišlo v Celovcu pri J. Leonu na svetlo. Priporoča se kot prav primerna knjižica za šolske darila; velja 16 kr.

* Pridno družtvo sv. Mohera bo razposalo v kratkem udom svojim Kaffola „domače ogovore“ in podučno povest „Božidar“; — v natisu pa ima: „Bajta strica Tomaža ali življenje zamorcev v Ameriki“ z licenčnimi podobami, in „zgodovino stare zaveze“, tudi z mnogimi podobami.

* Slavni Miklošič je zopet izdal verlo važno knjigo staroslovansko pod naslovom: „Apostolus e codice monasterii Šišatovac Palae-Slovenice“. Obseže 17 pol in velja pri gosp. izdatelju 2, v knjigoprodajnicih pa 3 for.

* Ruski profesor lekarstva, doktor Dobrowolsky je poslan v naše cesarstvo pregledat živinazdravskie naprave.

* V Moskvi je na svitlo prišel: časopis carskega moskevskega društva za zgodovino in starine ruske.

* Serbske narodne pripovedke od Vuka Stefanovića bodo te dni iz tiska prišle.

* Iz Dunajske deržavne tiskarnice je ravno prišel kazenski zakonik v českom jeziku na svitlo; pričakujejo se tudi še druge postave v českej prestavi.

* Kmetijska družba v Pardubicah je razpisala dražilo za gospodarsko knjigo, in vprašanja je sama navedla, na ktera se ima odgovoriti.

* Od Kodyma je ravno prišel drugi zvezek Stöckhardtova „kemije“ na svitlo. Gospod izdatelj je prošil ministerstvo uka, da bi se to delo českim šolam priporočilo.

* Pervi zvezek pedagoškega českega časopisa „Škola“ je ravno na svitlo prišel. Obseže mnogo prav zanimivih sostavkov.

* Gosp. Židlicky je izdal te dni mazur iz narodnih českih pesem.

* Slavni Matija Ban bo izdal v nekoliko zvezkih svoje „različne pesmi“.

* Serbsko-narodni „Vestnik“ je jenjal izhajati.

* Društvo sv. Cirila in Metoda v Bernu se je v matico spremenilo. Podperalo bo česko slovstvo s posebnim ozirom na Moravsko.

* Šafarikova knjiga: „Pamatky (spominki) hlaholskena pismenictví“ je nedavno na svitlo prišla in velja 3 fl.

* V tiskarnici Haase-a v Pragi se je te dni izdal že štirinajsti dostavek h glavnemu zaznamku českega slovstva in obseže spet mnogo novih knjig.

* V Pragi je ravno iz tiska prišel pervi zvezek latinsko-nemško-českega in gerško-nemško-českega slovnika za gimnazie. Pervi zvezek velja 20 kr.

* Května Slovenska od gosp. dr. Reussa je prišla v Ščavnini te dni na svitlo.

* Arhivar dr. Dudik se je podal v Rim, ondašnji arhiv pregledat, kjer je mnogo zanimivega za austrijsko zgodovino, kar dozdaj še ni bilo znano, našel.

* Čelakovskega „primerjajočo vseslovansko slovneico“, je česka matica že v natis dala, ki bo v 3000 iztisih na svitlo prišla.

* Stojanović je svojo zbirko narodnih povest predelal in pomnožil. Prišla bode z nekterimi narodnimi pesmi in drugimi njegovimi izvirnimi deli pomnožena na svitlo.

* Iz Gajeve tiskarnice bo prišel 4. del naravoslovja Partaševega skoraj na svitlo.

* Ilirska matica je vstanovila poseben odbor, rokopise rajnega Stanka Vraza pregledati in presoditi; poprosila je tudi dr. Gaja, da bi ji pesme Gjorgievičeve društvo poklonil ali za primerno ceno prepustil. Matija Majarjev spis: „Uzajemnost slavenskega govora“ je matica spisatelju nazaj poslala, ker ji sedaj okoljšine ne dopuščajo, ga izdati. Pohvali sicer namen pisatelja z željo, da biko drug delo izdal.

* Žaloigra „Kastriota Skenderbeg“ od slavnega znanega pisatelja gosp. dr. Špor-a se v drugo tiska.

* V Zagrebu v tiskarnici Župana se tiska Euripidova žaloigra „Hekuba“, kero je dubrovniški pesnik Čavieč (Vetranč) v ilirski jezik prestavil, in „diela Dominka Zlatarića“, od Ivana Kukuljevića tretji zvezek, ki obseže izvirne pesme Zlatarićeve.

Novičar iz slovenskih krajev.

Iz Gradca 13. aprila. Veliki zbor naše kmetijske družbe pod predsedništvom svetlega nadvojvoda Joana je bil 6. t. m. Snidili so se iz 41 podružnic poslanci, in namestovane po poročnikih so bile tudi kmetijske družbe družih dežel.

Svetli predsednik so v svojem začetnem govoru važniših opravkov omenili, ki jih je doveršil glavni odbor po poslednjem lanskem zboru.

Gospod Janez vitez Acula je naznani del na družbinem kmetijskem vertu v letu 1852, iz katerega se je zvedilo, da so se učenci, ki so se na tem vertu učili, prav dobro izučili, in tudi berž po tem službe na grajsinah dobili. Veliko drevés se je pocepilo, in žlahnih drevés in tertnih sajenk veliko prodalo. Stroški tega verta in nagrada so bili scer veči kakor dohodki, al posmisliti se mora, da take naprave niso teržišča, da bi se le za dobiček barantalo, ampak so učilnice, v katerih je nauk poglavna reč, po katerem se širijo boljši vedenosti po deželi. — Ker učenci kmetijskih šol še začasno niso prosti vojaštva, je prof. Kotulinski nasvetoval: naj se družba obrene s prošnjo do presvitlega cesarja, da bi učenci kmetijskih šol saj začasno oprosteni bili vojaščine. Gosp. dr. Hlubek je krepko podpiral ti predlog in pristavil, da se smé upati, da bojo milostljivi cesar to dobroto toliko bolj tudi učencem kmetijskih šol nakloniti blagovolili, ker jo vživajo tudi učenci umetniških (tehniških) šol, ki se tudi le za posamne rokodelstva in obertnijstva pripravljajo, in ker je kmetijstvo za naše cesarstvo nar važniši obertnijstvo. Veliki zbor je enoglasno potrdil predlog grofa Kotulinskoga in sklenul: naj glavni odbor Njih veličanstvu omenjeno ponizno prošnjo predloži.

Gosp. dr. Hlubek je razložil delavnost štajarskega svilorejnega družtva, iz katerega se je zvedilo, da od leta 1843, v katerem se je to družtvo vstanovilo, se je razposlalo po deželi že 293,200 murb, in da lani se je pridelalo že 30 centov kokonov (svilnih mešičkov). Gosp. Hoepfner je od leta 1847 po razločnem računu dokazal, da mu na svilorejo obernjeni kapital po 10 od 100 fl. dobička (obresti) donaša. (Konec sledi.)

Iz Višjega Verha na Štaj. 16. aprila. Tudi pri nas je zimsko vreme tako čudno, da stari ljudje ne

pomnijo, da bi se bilo kedaj pri nas toliko goric in sadovnega drevja in gozdov sprepadlo, kakor toto leto. V fari sv. Ruperta v slovenskih goricah se je pripetilo, da je pod hribcem nagorjaka Jožefa Kurbes-a, od prevelike mokrote nad in spod hramom, hiše, štale in skednja zembla tako spredalna in so zidani brami tako spodjeni, da je 10. t. m. srenjsko predstojništvo prebivavcem toga stanovanja veleti moglo, zavolj nesreče ga zapustiti in se z živino vred v ptuje hrame preseliti, ki jih je srenjsko predstojništvo oskerbelo; tudi vsega vklj. 5 oralov goric in njiv je čudno spredalno. Tudi v Bol-fanski fari pri Biši so vinogradni tako spredali, da so hrami pri vinogradih v veliki nevarsini. Gomilsek.

Iz Celovca. Gosp. profesor pater Rainer Graf v Celovcu se je s pripomočjo gosp. prelata v Št. Paulu lotil popisa Koroškega rastlinstva (Flora) po Wulfenovi naberji in spisu, ki ležita že od leta 1807 v ces. kr. dvornem naravoslovskem kabinetu. Ti popis pride potem na svetlo.

Iz Getenice na Kočevskim 14. aprila. Prav žalostno novico Vam naznam. Pred nekimi dnevi je mlada telica v Ravneh, Moravske podfare, nanagloma poginila. Revni lačni ljudje so brez pomisnika kravo iz kože djali, meso razsekali, ga kuhat djali in jedli. Al — smert je bila v mesu. Več ljudi je strašno zbolelo, gerdi mehurji in černe pike so se jim na obrazu, vratu in persih prikazali, in dve ženski ste strašne smerti umerle. Druge, ki so od te merhovine jedli, so gosp. Česnik, Kočevski dohtar, z danimi zdravili smerti rešili. Gospod dohtar so precej po konjedercu dali meso in kožo iz hiše odnesti in zakopati. Gotovo je, da je krava na vrančenem prisadu ali čermu (Milzbrand) poginila. Revsina v naših žalostnih krajih marsikterega zapelje, da meso poginjene govedi shrani in jé; al ta žalostna prigoda vnovič spričuje, kako nevarno je, meso poginjene živine vživati¹⁾.

Al bi nam ne hotli v Novičah naznamiti kakošen pomoček zoper kervomok pri goveji živini, ker nam jih je že več na taki bolezni v nič prišlo²⁾. V kratkem sta v Getenici tudi dva vola poginila, ker sta si bila črevo prevergla. Ljudje so z njima počenjali, karkoli je kdo svetoval; povezanega vola so semertje obračali, na glavo postavliali, in Bog zná, kaj se vse, al — nič ni pomagalo. Ali je kakova pomoč zoper to nadlogo, ktera se tolikanj rada primeri? ³⁾). O kako zlo je že leti, da bi v naših krajih kaj živinskih zdravnikov imeli!

O ti priliki omenim nekoga že večkrat skušenega pomočka za oteklo ali ovčicevo vime, kero se, posebno po prvem telecjem porodu dostikrat vidi, kjer v tem obstojí, da se dene eno pest lanénega seména in eno pest suhih na drobno zrezanih repnih olupkovkuhati, in s to mlačno juho se vime večkrat zmiva, olupki pa z lanénim seménom, nekoliko osoljeni, se dajo kravi pojesti⁴⁾.

Namre.

Iz Ljubljane. Gosp. Schmidt, ki je z našim verlim rojakom nevtrudljivim misionarjem gosp. Franc Pirc-om vedno v zavezi, mu pošlje te dni spet mnogo naših semen, pa tudi bukev v Ameriko. Gosp. Pirc

¹⁾ Naj bi bilo to žalostno naznani, že tolikrat ponovljenih nesreč resno svarilo našim deželanom!

²⁾ V 30. listu leta 1851 so »Novice« že naznani ozdravljanje krvavega scanja vrančnoprisadne nature; kako pa se mnogoverstni kervomoki ozdravljajo, je razločno popisano v 4. delu »živin ozdravstva« na strani 205. do 208. Zmira bolj se razovedava potreba teh bukev v vsaki vasi.

³⁾ Ta bolezin je ena nar nevarniših, ker preverzene in zadergnjene čeva se teško katerikrat poravnajo in razvozljajo. Tudi ta bolezin je popisana v omenjenih bukvah na strani 151. do 157.

⁴⁾ To zdravilo se dobro vjema z našimi navadnimi. Vred.